

ಇಸ್ಲಾಮೀ ನೀತಿಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ಆದೇಶಗಳು

ಜಿಹಾದ್‌ನ ಕರೆಗೆ ತಕ್ಷಣ ಓಗೊಡುವುದು

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಬದ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹುತಾತ್ಮರ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಂಝಲ ಬಿನ್ ಆಮಿರ್(ರ) ಮೃತದೇಹದಿಂದ ನೀರು ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಅದನ್ನು ನೋಡಿ, ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಸಹಾಬಿಗಳನ್ನು ಹಂಝಲರ(ರ) ಪತ್ನಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅವರು ಮರಳಿ ಬಂದು ಹೇಳಿದರು, “ಹಂಝಲರು(ರ) ನವವಿವಾಹಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಜಿಹಾದ್‌ನ ಕರೆ ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಪ್ರಸ್ಥದ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಟವರೇ ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಿದ್ದರು.” ಹಂಝಲ(ರ) ಪಂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಭೇದಿಸುತ್ತಾ ಶತ್ರುಗಳ ಓರ್ವ ನೇತಾರ ಅಬೂ ಸುಫಿಯಾನ್‌ರ ಬಳಿಗೆ ತಲುಪಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶದ್ದಾದ್ ಬಿನ್ ಔಸ್, ಹಂಝಲರ ಮೇಲೆ ಮುಗಿಬಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಅವರು ಹುತಾತ್ಮರಾದರು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಿಗೆ(ಸ) ಇದು ತಿಳಿದಾಗ ಹೀಗೆಂದರು,

«إِنَّ صَاحِبَكُمْ - يَعْنِي حَنْظَلَةَ، - لَتُغَسِّلَهُ الْمَلَائِكَةُ، فَاسْأَلُوا أَهْلَهُ : مَا شَأْنُهُ؟ فَسُئِلَتْ صَاحِبَتُهُ، فَقَالَتْ: خَرَجَ وَهُوَ جُنُبٌ حِينَ سَمِعَ الْهَاتِفَةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِذَلِكَ غَسَّلَتْهُ الْمَلَائِكَةُ» [الحاكم، البيهقي]

“ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಈ ಸಂಗಡಿಗನಿಗೆ ದೇವಚರರು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವನ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ವಿಷಯವೇನೆಂದು ಕೇಳಿ ಬನ್ನಿ.” ಜನರು ಅವರ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಅವರು ಮಲಿನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು, ಯುದ್ಧದ ಕರೆ ಕೇಳಿದೊಡನೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಹೊರಟರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೇಳಿದರು, “ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೆ ದೇವಚರರು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿದರು.” (ಹಾಕಿಮ್ ಬೈಹಕೀ)

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹಂಝಲ(ರ) ಜಿಹಾದ್‌ನ ಕರೆಗೆ ತಕ್ಷಣ ಓಗೊಟ್ಟು ಬಂದ ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಬಹಳ ಉನ್ನತವಾದ ಸ್ಥಾನ ದೊರೆಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ,

﴿ أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ التوبة: ٤١

“ಹಗುರವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ಭಾರವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಹೊರಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಧನಗಳಿಂದಲೂ ಜೀವಗಳಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿರಿ. ನೀವು ಅರಿತಿದ್ದರೆ ಇದು ನಿಮಗೆ ಉತ್ತಮ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 9: 41)

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಜಿಹಾದ್‌ನ ಕರೆ ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಅದಕ್ಕೆ ಓಗೊಡುವುದು ಮುಸ್ಲಿಮನ ಮೇಲೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯಥಾ ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮಾತಿಗೆ ಅರ್ಹನಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ,

﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَالِكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ

بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا

تَنْفَرُوا يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ التوبة: ٣٨ - ٣٩

“ಓ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೊರಡಲು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಹೇಳಿದಾಗ ನೀವು ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡದ್ದೇಕೆ? ನೀವು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಐಹಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರಾ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿ! ಇಹ ಜೀವನದ ಈ ಸಾಮಾನು ಸಲಕರಣೆಗಳೆಲ್ಲ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಲ್ಪವಾಗಿರುವುವು. ನೀವು ಹೊರಡದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಾಹ್ ನಿಮಗೆ ವೇದನಾತ್ಮಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವನು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೇರಾವುದಾದರು ಜನಾಂಗವನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವನು. ನೀವು ಅವನಿಗೇನೂ ನಷ್ಟವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲಾರಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವವನು.”
(ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 9: 38-39)

ಸೀಯರೂ ಜಿಹಾದ್‌ನ ಕರೆಗೆ ಓಗೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಗಾಯಾಳುಗಳಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಸೇನೆಗೆ ಆಹಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿದು ನಸೀಬಾ ಬಿಂತಿ ಕಅಬ್(ರ) ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಾಣಗಳ ಸುರಿಮಳೆಗೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಪುರುಷರಂತೆ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ವಾಣಿಯ ಉನ್ನತಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶದ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಆಗಿತ್ತು.

ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತತೆ

ಉಹುದ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಓಡಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹುತಾತ್ಮರಾದರು, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಓಡಿ ಹೋದರು. ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು(ಸ) ಕೊಲ್ಲುವ ಇರಾದೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಮತ್ತು ಅವರ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ ಸಹಾಬಿಗಳು ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಯಂತೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತರು ಹಾಗೂ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಯದಾಡ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತರಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆಂದರೆ ಶತ್ರುಗಳು ಓಡಿ ಹೋದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹುನೈನ್ ಯುದ್ಧದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತತೆಯ ಅನುಪಮ ಮಾದರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರನ್ನು(ಸ) ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿ ಹೋದಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಒಂದಂಗುಲವೂ ಕದಲಲಿಲ್ಲ; ಅವರ ಬಳಿ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ ಮುಸ್ಲಿಮರಿದ್ದರು. ಅವರು ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆದರು,

«أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ أَنا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ» [بخاري و مسلم]

“ನಾನು ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದಿನಿತೂ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ನಾನು ಅಬ್ದುಲ್ ಮುತ್ತಲಿಬ್‌ರಂತಹ ಸರದಾರರ ಸಂತಾನವಾಗಿದ್ದೇನೆ.” (ಬುಖಾರಿ, ಮುಸ್ಲಿಮ್)

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇ ತಡ, ಮುಸ್ಲಿಮರೆಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಅವರ ಜತೆ ಜಮಾಯಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ವಿಜಯಿಗಳಾದರು.

ಮುಸ್ಲಿಮರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ರಣರಂಗದಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗುವುದು ಅನುವದನೀಯವಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು ಒಂದೋ ಯಾವುದಾದರೂ ಸೂಕ್ತ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ತೆರಳಬೇಕು ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಯೋಧರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಶಾಮೀಲಾಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمُ الْآدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُولُوهُمْ يَوْمَئِذٍ

دُبْرُهُمْ إِلَّا مَتَحَرِّفًا لِقْنَالٍ أَوْ مَتَحَرِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ

الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾ الأنفال: ١٥ - ١٦

“ಓ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ, ನೀವು ಒಂದು ಸೇನೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳನ್ನು ಎದುರ್ಗೊಂಡಾಗ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಬೇಡಿರಿ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ತಂತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರತು ಯಾರಾದರೂ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರೆ – ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಡುವನು. ಅವನ ವಾಸಸ್ಥಾನವು ನರಕ ಆಗಿರುವುದು. ಅದು ಹಿಂತೆರಳುವ ಅತಿ ನಿಕೃಷ್ಟ ತಾಣ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್ಆನ್: 8: 15-16)

* * * * *

www.uzairfalahi.com